

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ZUSJES

komedie in zestien scènes

1880
door

Wim Loots

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3108

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

Opgelet: de rechten voor het gebruik van de gesuggereerde beeld- en geluidfragmenten zijn niet in dit tarief inbegrepen

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ZUSJES* op te voeren moet de naam van auteur *WIM LOOTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/014
ISBN 978-90-385-11832

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Wim Loots
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 3 heren)

BERNARD : Als financieel expert is Bernard zakelijk, solide, betrouwbaar. Professioneel is hij volwassen, geslaagd. Zijn emotioneel leven is echter veel minder betrouwbaar en solide. Hij is niet in staat zich echt aan een vrouw te binden, denkt elke keer weer dat hij de “ware” gevonden heeft. Zijn gevoel voor humor – dat niet bijzonder groot is - is vaak kinderlijk. Ondanks zijn vrouwenhistorie is B eigenlijk heel conformistisch; dit maakt dat Lotte uiteindelijk de vrouw zal zijn waar hij bij kan blijven. Niet in de laatste plaats omdat Lotte hem bemoedert. **Liegt uit angst. Raakt verstrikt in zijn leugens over avontuurtjes. Is bijna niet in staat om daarover de waarheid te spreken en is zo naïef om te denken dat niemand hem doorheeft. Gaat met een kwinkslag of grapje de waarheid uit de weg.** kleding: heel conservatief.

Bernard is getrouwd geweest met Emma, de middelste zuster. Daarna is hij getrouwd met Lotte en begint een relatie met de jongste zus, Lou, waar hij smoorverliefd op is. Hij is ook de spermadonor van de kinderen van Lotte op het moment dat die met Simon getrouwd is. Hij werkt in het bankwezen, verzekeringen of iets dergelijks.

LOTTE : Lotte is op het eerste zicht een zacht, begrijpend, rustig, gecontroleerd en zeer vriendelijk iemand. Ze staat klaar met raad en daad, ze ziet zichzelf als een rots in de branding, opofferend zelfs. Achter dit zachte uiterlijk zit echter iemand met een ijzeren wil, bereid om heel ver te gaan om haar zin door te drijven. Ze vindt gewoon dat ze recht heeft op het beste van het beste, op alle gebied: de beste rollen, de beste man, het grootste huis, de mooiste kinderen... Ze heeft weinig gevoel voor humor en kan al helemaal niet met zichzelf lachen. Het leven volgens Lotte is niet om te lachen, integendeel, het is een ernstige zaak en het moet zo veel mogelijk naar de hand gezet worden. Haar niet- vervulde kinderwens is daar een mooi voorbeeld van. **Zal liegen als het in haar kraam te pas komt – waarschijnlijk noemt ze dat dan een leugentje om bestwil.** kleding: conservatief/chique.

Lotte is eerst getrouwd met Simon. Ze wil graag kinderen maar dit lukt niet. Later trouwt ze met Bernard, die trouwens de vader is van haar kinderen. Ze is actrice en daarin zeer ambitieus. Ze is duidelijk de “oudste zus” voor Lou en Emma.

EMMA : Emma is van de drie zusters de meest rebelerende, ook de meest creatieve. Ze doet veel om op te vallen, ze wil gezien worden en als dat niet in positieve zin kan, dan maar in negatieve. Emma is een dramaqueen pur sang: heel blij, heel droevig, heel kwaad, gewoon heel extreem. Ze leeft gedurende een hele tijd vrij gevaarlijk: drugs, drank, pillen en dreigen met zelfmoord. In dat opzicht lijkt ze op haar moeder. Het drama dient om haar gevoeligheid te verbergen. Tegelijkertijd is ze ook de krachtigste van de drie zusters. Zij ondergaat dan

ook transformatie in het stuk: ze trekt zich terug en doet iets met haar talent: ze schrijft een geweldig toneelstuk. **Liegt uit dramatisch oogpunt, om de dingen te verfraaien of nog lelijker te maken.** kleding: opvallend/flamboyant.

Emma is eerst getrouwd met Bernard. Ze hebben elkaar heel weinig te bieden, tegenpolen als ze zijn. Ze probeert ook als actrice aan de bak te komen, later als cateraarster, beiden lukken niet. Ze voelt zich de mislukte zuster tot ze gaat schrijven en daar een talent voor blijkt te hebben. Later vinden Emma en Simon elkaar.

LOU : Lou is de oppervlakkigste van de zusters, de meest opportunistische. Ze heeft al vroeg geleerd: als ik niet voor mezelf zorg, doet niemand het. Het is niet zo dat ze mensen echt gebruikt voor haar eigen doeleinden, wel laat ze ze gemakkelijk achter als er iets beter in het verschiet ligt. Is erg op zichzelf gericht; gaat haar eigen weg. Is niet in staat zich echt aan iemand te binden maar voelt zich daardoor tot hiertoe niet ongelukkig. Gevoel voor humor. **Liegt met uitzonderlijk gemak, maar zal het nooit doen als het niet echt nodig is, Lou is helemaal niet kwaadaardig, enkel erg op zichzelf gericht.** kleding: non-conformistisch/prikkelend.

In het begin is Lou, de jongste zus, samen met de niet in scène gebrachte Viktor. Later begint ze een relatie met Bernard, zonder er emotioneel al te betrokken bij te geraken. Lou is de zuster die vertrekt.

SIMON : Is van nature een opgewekt iemand. Is ook een dramaqueen als het over ziektes gaat. Hij is een ongelooflijke hypochonder, bijna geobsedeerd door de dood. Als de hypochondrie toeslaat is hij al zijn opgewektheid en creativiteit kwijt, dan wordt hij ondergedompeld in de meest zwarte en morbide gedachten. Maar uiteindelijk is Simon een overlever, hij klimt er telkens weer uit. Hij heeft veel gevoel voor humor, vooral zelfspot. Hij heeft een scherp verstand dat hij vaak verstopt achter drukdoenerij en hypochondrie. Is integerder dan de andere personages. **Is eerlijk en liegt vooral tegen zichzelf.** kleding: non-conformistisch/donker.

Simon is getrouwd met Lotte. Doordat de kinderwens van Lotte in dit huwelijk niet vervuld wordt gaan ze bij Bernard aankloppen om hem als donor te vragen. Bernard doet dit. Later strandt het huwelijk van Lotte en Simon. Simon kan net als Bernard moeilijk weg uit deze familie en vindt in Emma zijn grote liefde.

MOEDER VAN DE DRIE ZUSTERS : Vrij gefrustreerde, ontevreden vrouw. Ze drinkt regelmatig te veel, trekt heel graag de aandacht, denkt dat ze nog steeds de verleidster kan zijn die ze misschien ooit was. Is op het eerste gezicht teleurgesteld in haar man maar blijft desondanks bij hem voor de veiligheid, de zekerheid. Mogelijk ook omdat hij nog steeds van haar houdt. Kleding: te jong voor haar leeftijd, opvallend, ongepast verleidend.

VADER VAN DE DRIE ZUSTERS : Breedsprakig, houdt van zijn vrouw en drie dochters, bewondert hen zelfs. Hij is een familieman die opleeft op de familiefeesten. Kleding: conventioneel, klasse.

INLEIDING

Dit is een luchtig stuk over relaties en andere menselijke zaken.

Er zijn drie mannenrollen: Simon, Bernard en Vader

Er zijn vier vrouwenrollen: Lotte, Emma, Lou (de drie zusters)en Moeder

Tijd is een belangrijke factor in dit stuk. Het stuk is niet chronologisch opgebouwd, er worden voortdurend sprongen gemaakt die telkens in het begin van de scène aangekondigd worden.

De acteurs spelen hun personage EN zichzelf als acteur. Extra figuren worden gewoon verondersteld, en niet gespeeld door acteurs.

De teksten van de scènwissels (onderlijnd) worden off scène voor een camera gesproken en op een groot scherm geprojecteerd.

Op een ander scherm worden de film- & concertbeelden geprojecteerd.

De beschrijving van de personages dient gebruikt te worden als een richtlijn. Elke regisseur kan ze invullen naar eigen idee.

Proloog

(Simon en Lou kijken naar de film “Casablanca”: met de scène waarin Humphrey Bogart en Ingrid Bergman elkaar kussen. Ze zitten met hun rug naar het publiek terwijl de film op een groot scherm wordt geprojecteerd.)

ACTEUR SIMON

Simon is regisseur, en ex- van Lotte. Hij is erg onzeker.

SIMON : *(heel enthousiast)* Dit is werkelijk meesterlijk! In deze laatste vijf minuten ziet ge de hele filmgeschiedenis samengebald tot een beeld; alles wat ooit over film geschreven of gezegd is, zit in deze scène. En dan die belichting! Hebt ge dat gezien? De hoek van waaruit hij deze scène neemt? Subliem! Het is een soort kritiek... nee... een parodie... nee, ook niet... een... het is een... heroriëntering! Ja, dat is het juiste woord, een heroriëntering van alles waar film voor staat.... Het doet denken aan “East of Eden”, maar toch ook weer net niet. Weet je nog, “East of Eden”, ja natuurlijk, wie kan dat vergeten, maar dan omgekeerd. Begrijp je? Kijk, kijk nu, zie je die blik? Ooh, dit is bijna bovenmenselijk. *(hij spreekt met de film mee, die hij blijkbaar van buiten kent)* Prachtig! Kijk, daar komt hij, de kus.... Ooo... mijn God, wat is ze mooi, wat is ze ongelooflijk mooi! *(neemt een sigaret en biedt er Lou ook een aan)*

ACTRICE LOU

Lou is de jongste van de drie zussen, zij is studente en woont samen met een van haar docenten.

LOU : *(leest de tekst op het pakje sigaretten)* Roken kan de bloedsomloop verminderen en veroorzaakt impotentie.

SIMON : De onzin die ze op die pakjes zetten! *(kijkt terug naar de film scène)* Dit is een prachtscène! Die raakt je tot in het diepste van je ziel.

LOU : Zou het gemakkelijk geweest zijn om Bogart te kussen? Ik wil maar zeggen, deze kus...., deze kus die doorgaat voor een echte, onvervalste en superieure

Hollywoodkus, zou dat niet moeilijk geweest zijn om te doen? Zou Ingrid Bergman last gehad hebben met die scène? Zou ze ooit, net voor de opnamen gedacht hebben “Jezus, nu komt die verdomde kus-scene met die verdomde Humprey, ik wou maar dat Elia Kazan het eruit knipte.

SIMON : Waar heb je het over? Elia Kazan heeft die film helemaal niet gemaakt!

LOU : (*Lou hoort Simon niet. Ze is in gedachte bij die kus*) Kussen is niet zo eenvoudig als het eruit ziet. Helemaal niet. Een bevlogen kus zou het bedrijven van de liefde moeten kunnen evenaren. Het zou zelfs beter kunnen zijn. Het zou goed zijn...

SIMON : (*dit exposé over kussen had Simon niet verwacht*) Jezus Christus!

LOU :als mannen wat meer aandacht aan het kussen zouden besteden. Als ik denk aan de eerste kussen die ik ooit kreeg.... Te droog van de puberzenuwen, of te nat van het te lang uitstellen.

SIMON : God Lou, ik was als puber waarschijnlijk een verschrikkelijke kusser.

LOU : Weet je, Plato beweerde dat de kunst alleen maar kan trachten de natuur na te bootsen; wel, Plato had volgens mij ongelijk. Heb je gezien hoe die twee kusten? Ja?

SIMON : Ik *ken* die film!

LOU : Een Hollywoodkus. Een kus die eruit ziet zoals hij eruit hoort te zien. Hetgeen wij vrouwen gewoonlijk krijgen is slechts een flauw, slap afkooksel van wat het zou moeten zijn. Daarom ben ik het niet eens met Plato. Echte goede kussen zijn even zeldzaam als diamanten.

SIMON : Meen je dit echt? Jezus Lou, je maakt me helemaal onzeker. Misschien kan ik wel helemaal niet kussen. Misschien is mijn tong te lang. Of te kort. Weet je dat mijn ene arm korter is dan de andere? En soms denk ik dat mijn ene been....

LOU : De meeste mannen zijn niet eens geïnteresseerd in kussen, ze willen hetgeen nadien komt. Weet je, een echte goede kus is een kunstwerk. Viktor vergelijkt het met “de Kus” van Rodin, de eeuwige kus van marmer. Hun handen strelen, hun lippen net iets open in de juiste hoek, hun ogen..

SIMON : (*tot zichzelf*) Hoe kan ik na dit gesprek nog ooit een vrouw kussen? Ze weet niet wat ze aanricht, ik ben zo gevoelig voor dit soort van...

(“As times goes by” uit de film, steeds luider.)

SCÈNEWISSEL

EMMA

Zondag 29 februari 2004.

Een zachte winterdag.

Lou ziet er weer goed uit, de aanstelsterWe hebben weer ons jaarlijkse feestje. Lotte heeft haar best gedaan en ik heb voor de toastjes gezorgd. Bij elke huwelijksverjaardag van onze ouders vraag ik me af hoe het mogelijk is dat die twee nog samen zijn. Het IS natuurlijk een andere generatie.

Eerste scène : Het jubileumfeest van moeder en vader

(Er is een feest aan de gang. Tafels met hapjes, glazen, drank, muziek. Beschaafd. Een aantal gesprekken lopen door elkaar, zoals dat op feestjes meestal is.)

ACTEUR BERNARD

Bernard, de echtgenoot van Lotte, is al maanden helemaal weg van Lou, hij vindt haar zo ongelooflijk mooi. Mijn God, die haren, die ogen, de manier waarop ze haar handen beweegt als ze spreekt, jong en toch wijs, zacht en toch gedecideerd, en dat timbre van haar stem.....haar haren. Bernard verlangt ernaar om met zijn handen door haar haren te kunnen woelen....

(Gsm gaat)

BERNARD : Ja, met Bernard.....Nee, je stoort niet.....Morgen om drie uur stipt. Breng dat dossier mee. Tot morgen.

ACTEUR BERNARD

Hij stoorde Bernard natuurlijk wel!

BERNARD : Ze is veruit de knapste van de drie zussen. Als ik de zusjes punten moest geven kreeg Lou een negen. Nee, een tien. Dat haar...prachtig. Ik zou ze willen vastnemen, haar voelen in mijn armen, haar borsten willen...

ACTEUR BERNARD

Hiermee moet hij ophouden. Hij is een gelukkig getrouwd man, een solide rots van betrouwbaarheid, die denkt zoiets niet. Daar komt nog bij dat Lou zijn schoonzusje is. Trouwens, een tien is niet meer menselijk, dat is bovenaards.

ACTRICE LOU

Ik vond die tien die Bernard aan Lou gaf best sympathiek.

(Bernard neuriet "A kiss is just a kiss, a sigh is just a sigh" uit de film Casablanca.)

ACTRICE LOTTE

Lotte, de oudste van de drie zussen, komt op met een schaal aperitiefhapjes, zij is de echtgenote van...

LOTTE : Hier ben je! Bernard, dit moet je proeven, zalig gewoon. Deze zijn met zalm en mierikswortel en een of andere kaas. Echt fabuleus. En die daar zijn met tomaat en basilicum en Italiaanse saus...

(Bernard neemt een hapje)

En? Goddelijk, niet? En weet je wie die gemaakt heeft?

ACTRICE EMMA

Emma, de middelste van de drie zussen. Zij is actrice en gelegheidskokkin.

LOTTE : Emma! O, daar is ze net.

BERNARD : Ja. Goddelijk. (*binnensmonds*) Lou is goddelijk.

LOTTE : Wat zegt je, Bernard?

BERNARD : Dat Emma hier een goddelijk talent voor heeft, werkelijk.

EMMA : (*Tot Lotte en Bernard*) Hoe vind je ze? Goed he? Ik ga een restaurant openen, niet te groot, klein beginnen. Kan ik je even spreken, Lotte? Privé.

(*Lou neemt de plateau over en loopt naar Simon*)

LOTTE : Natuurlijk. Bernard kan er best bij blijven.

BERNARD : Ze vertelt me toch alles.

EMMA : Maakt niets uit. Ik heb geld nodig. Om een restaurant te beginnen. Dit is de laatste keer, echt waar.

LOU : Simon, een hapje?

EMMA : Ik moet een pand huren, ik heb al iets op het oog. En alles voor de keuken kopen en tafeltjes en stoelen. Ik dacht aan de jaren 70, alles bruin en oranje. Ik denk dat ik nog wel op de zolder bij mama en papa vind; dat scheelt weeral.

SIMON : Hmm. Heerlijk. Zalm en nog iets...kaas..

EMMA : (*Over Simon tegen Lotte*) Waarom heb je dat fossiel uitgenodigd? Je wil toch niet nog eens proberen om ons te koppelen...

LOTTE : Ik zou niet durven. Mama heeft hem graag en hij is nog altijd de vader van mijn kinderen. Natuurlijk leen ik je dat geld. Geen probleem. Hoeveel heb je nodig?

LOU : Lekker hapjes, Emma.

EMMA : Bedankt. Hoor je dat, Lotte, iedereen vindt ze heerlijk. Dit gaat lukken. Dit moet lukken! Alhoewel acteren mijn echte roeping is en blijft. Ik blijf audities doen. Maar er moet brood op de plank komen. Heb je mijn bankrekeningnummer nog? Ja? Met 40000 euro kom ik al heel ver. Je bent zo goed voor mij. Ik betaal het je zeker terug. (*loopt weg van Lotte*)

LOTTE : Ja, dat kennen we.

(We horen moeder “As times goes bij” zingen, terwijl ze naar Simon loopt. Zij neemt zijn arm en kijkt hem verleidelijk aan.)

SIMON : Ik heb echt genoten van dit liedje, het is alsof ik in Casablanca zelf ben terechtgekomen.

MOEDER : Ik had er vroeger zo’n succes mee! Ze hingen aan mijn lippen, de mannen althans. Simon, blaas die rook niet in mijn richting. Zelfs na vijftien jaar krijg ik nog zin in een sigaret.

SIMON : Sorry, neem nog zo’n heerlijk glas witte wijn.

VADER : Hoor je dat! Simon heeft het door! Hij heeft het door dat je elke sigaret die je niet rookt vervangt door een glas! En je was een kettingrookster!

MOEDER : En nu ben ik een ketting-drinkster, goed?

VADER : Als je het maar weet! En daar ben ik zoveel jaren mee getrouwd, daar woon ik al jaren en jaren mee samen! De hel, dat is het, een regelrechte hel. Jullie moesten eens weten..

LOU : *(Trekt haar vader weg)* Kom eens bij mij zitten, papa, ik heb bijna nog geen woord met je gesproken.

MOEDER : *(Tegen Simon)* Het ouder worden heeft hem geen goed gedaan. Hij wordt vergeetachtig en wil het vooral niet weten. Dat schijnen de ergste te zijn.

BERNARD : *(Tot Lou die wat verderop staat en hem niet echt hoort)* Wat vond je van de gedichten die ik je gegeven heb? Misschien was Verlaine toch geen goede keuze. Te oud en jij bent nog zo jong. Te jong.

(Gsm belt)

Met Bernard. Nee, nu niet. Ik bel je morgen.

LOU : *(reageert toch op Bernard)* Hallo.

BERNARD : Leuk feest he? Is Viktor er niet?

LOU : Viktor heeft een bloedhekel aan feesten. Burgerlijk en bekrompen vindt hij het. En bovendien heeft hij een opdracht.

BERNARD : Goed. Prachtig. Jij poseert dus niet?

LOU : Ik? Nee, waarom?

BERNARD : Zomaar. Ik zag laatst een schilderij van Viktor bij een klant van me en ik zag... nu ja... jij was dat...

LOU : Dat grote naakt?

BERNARD : Euh...Ja, dat grote naakt..

LOU : Ja.... dat naakt...

BERNARD : Ik vond het heel treffend.

LOU : (*Plaagt*) Hoe weet jij dat?

BERNARD : (*Verlegen, betrap*) Ik bedoel.. ik vond het heel mooi, subtiële kleuren....

LOU : Ik plaag je maar, Bernard

(*We horen vader en moeder zingen*)

LOTTE : Heerlijk, he? (*Ze neuriet of zingt mee*)

EMMA : Ze heeft niet gedronken, of toch bijna niet, hebben jullie dat gemerkt?

LOTTE : Mam ziet er goed uit, die kleur staat haar fantastisch.

LOU : Ja en ze weet het.

LOTTE : Ik ben bang dat ze daar pas mee stopt als ze in haar graf ligt. Afkloppen.

VADER : Aandacht! Aandacht! Ik zou graag even ieders aandacht hebben! Neem de glazen en vul ze nog eens bij. Lotte, kom hier.

LOU : (*Tegen Simon*) Help, vader gaat spreken.

SIMON : Een klassieker. Als hij het maar niet te lang maakt.

VADER : (*Heeft de aandacht van iedereen*) Lieve, dierbare familie. Wij zijn hier allemaal samen op een zeer heuglijke dag, voor mij, voor jullie moeder, voor onze kinderen, voor iedereen hier aanwezig. Ik zou dan ook een toost willen uitbrengen op onze oudste dochter die haar huis voor dit feest heeft opengesteld, voor wie het geen moeite te veel was om van vandaag een onvergetelijke dag te maken. Want ze heeft meer gedaan dan haar kookkunsten en haar huis ter beschikking stellen. Jullie hebben natuurlijk allemaal vorige week de kranten gelezen. De kranten die unaniem, ja, unaniem, vol lof waren voor de geweldige acteerprestatie van Lotte. “Blanche uit Tennessee Williams magistrale werk “Tramlijn Begeerte” werd vertolkt door een onvergetelijke en superieur spelende Lotte....” was een van de zinnestjes waarmee onze dochter

lof kreeg toegezwaaid. Lotte, ik ben trots op je, blij dat ik de vader ben van zo'n talentvolle dochter.

MOEDER : Ik heb ooit ook bijna Blanche gespeeld.

LOU : Mama, zwijg nu even

MOEDER : Ik had die rol zo goed als zeker in mijn zak als jullie vader er niet was geweest. Hij moest weer roet in het eten strooien, hij kon niet verdragen dat ik schitterde.

LOU : Mama.

MOEDER : Hij dacht dat ik iets had met de regisseur!

VADER : En dat was ook zo. Ik was niet blind en al helemaal niet gek

MOEDER : Dacht je dat ik niet wist waarom je elke dag naar de repetities kwam kijken? Dacht je soms dat ik blind en gek was?

LOU : Moeder! Vader!

VADER : Mens, hou toch op!

MOEDER : Kleine blonde figurantjes, dat was je vaders specialiteit.

VADER : *(Probeert gewoon verder te gaan)* Ik wil dus toasten op mijn.. onze dochter , Lotte!

MOEDER : En mij bespioneren, daar was hij ook heel goed in!

VADER : Hou je mond.

MOEDER : Je bent een kleinzielige huistiran!

BERNARD : *(probeert een eind te maken aan het gekibbel en brengt een toast uit)* Ik sluit me aan bij de woorden van Vader. Op Lotte!

EMMA : Ze heeft het weer gelapt! Het draait weer allemaal rond die o zo goede Lotte.

LOU : Mama heeft anders ook goed haar best gedaan.

LOTTE : Dank u, dank u. Ik ben zo blij...

MOEDER : Ik zou Blanche heel anders gespeeld hebben.

VADER : Jij hebt Blanche helemaal niet gespeeld.

BERNARD : Ik wil ook een toast uitbrengen, een toast op deze warme, hartelijke familie waar ik gelukkig deel van mag uitmaken. En natuurlijk op mijn mooie, talentvolle vrouw, Lotte! Proost!

(muziek)

ACTRICE EMMA

Bernard zit duidelijk in een midlifecrisis. Hij holt als een loopse jonge hond achter Lou aan.

ACTEUR BERNARD

Geef hem eens ongelijk... Vergeet niet dat hij het schilderij zag. Dat naakt.

ACTRICE EMMA

Tja, dat schilderij heeft Bernards gemoedsrust geen goed gedaan. Maar dat was niet het echte begin. Het is ook heel moeilijk vast te stellen wat het echte begin van iets is. Ikzelf zou met dit verhaal zeven jaar geleden beginnen. Met Lotte natuurlijk. Die kost wat kost weer haar zin moest doordrijven. Arme Simon.

SCÈNEWISSEL

1880
SIMON

Vrijdag 2 mei 1997. Een miezerige kille meidag

Ik was toen nog met Lotte getrouwd. Ooit waren we zo gek op elkaar dat we dachten dat de eeuwigheid nog niet genoeg zou zijn voor ons; maar het leven heeft ons soms goed liggen! We zitten in de knoei en God alleen weet hoe we hier moeten uitkomen.

Tweede scène : Lotte en Simon komen van de dokter

(Lotte en Simon staan naast elkaar, zij wachten op een taxi)

ACTEUR SIMON

Simon en Lotte staan voor de uitgang van het ziekenhuis op een taxi te wachten. Een ongelukkige en vertwijfelde Simon.

ACTRICE LOTTE

Het was hun zoveelste bezoek aan een dokter: gynaecologen, urologen.... Lotte heeft het nu wel gehad.

LOTTE : Dat weten we dan. Het is nu duidelijk.

SIMON : Ik voel me hier niet goed bij. Ik bedoel... Ik voel me zo vernederd.... vreselijk.... ik weet niet wat ik moet zeggen...

LOTTE : Ik ook niet. Hoe kan dit toch? Hoe... wat heb je?... heb je het verknoeid door seks te hebben met rare vrouwen?

SIMON : Wat? Wat wil je daarmee zeggen... rare vrouwen... ik weet niet eens wat dat zijn, rare vrouwen.... hoe kun je zoiets zeggen!

LOTTE : Of een overdosis masturbatie.

SIMON : Jezus, Lotte! Dit is (jaar van opvoering)! Het is minstens honderd jaar geleden dat ze beweerden dat je penis eraf viel van te veel handwerk. En dat waren dan nog alleen de katholieken.

LOTTE : Ik probeer een oorzaak te vinden. Dat is alles.

SIMON : Ik stel voor dat we naar iemand anders gaan; voor een andere kijk op de zaak.

LOTTE : Dit was al een andere kijk.

SIMON : Nog een andere dan, een driedimensionale kijk bijvoorbeeld...

(Lotte schudt nee met haar hoofd)

Nee dus...oké. Ik begrijp het....Ik begrijp het eigenlijk helemaal niet. Waarom geef je het zo vlug op? Misschien is er wel een dokter die ervoor kan zorgen dat ik toch...

LOTTE : Probeer het eens met bidden.

SIMON : Dat zou kunnen helpen. *(kijkt naar Lottes ijzige blik)* Oké. Ik snap het. We kunnen een kind adopteren; ze zeiden in het ziekenhuis al dat dat een mogelijkheid..... een jongetje of zo'n schattig...

LOTTE : Ik wil geen geadopteerd kind! Ik wil het zelf dragen en baren. Elke vrouw wil dat, begrijp je dat dan niet?

SIMON : Ja, ja , natuurlijk maar.. Misschien heb jij wel een psychisch probleem

waardoor je mijn sperma ter plekke doet verpulveren of verdwijnen. Of bevrozen. Je hoort de raarste dingen.

LOTTE : Kunstmatige inseminatie? Wat denk je daarvan?

SIMON : (*ontzet*) Inseminatie? Waar heb je het over? Ik krijg geen adem meer, ik stik, ik denk dat ik een hartaanval krijg, ik moet naar de spoed....

LOTTE : Er zijn klinieken waar ze rechtstreeks inplanten...

SIMON : Inplanten? Wat inplanten? Er valt niets te planten, er zijn zelfs geen planten! Eerst ging mijn sperma dood, dat was het begin. Ik kan geen leven maken, ik moet dus wel dood gaan.

LOTTE : in de baarmoeder. Er zijn van die banken met sperma, spermabanken, diepvries, en dan...

SIMON : Diepvries? Jij wil een diepvriesbaby? Vreselijk.... dit is zo afschuwelijk... Van wie is dat diepvries spul dan? Waar komt dat vandaan? God weet waar dat vandaan komt!

LOTTE : Ik weet het niet. Vrijwilligers, studenten....

SIMON : Verkrachters. Seriemoordenaars. Racisten. Oude vieze mannen. Jeugddelinquenten.

LOTTE : Donoren. Spermadonoren.

SIMON : Ik wil geen kind van een vieze oude vent die wat heeft staan.... euh... geleverd heeft in een potje dat ze daarna naast de koude kip in de diepvriezer hebben gelegd. Het ligt er misschien al jaren, staat er een houdbaarheidsdatum op? Nee, natuurlijk niet.... testaankoop zou daar eens een kijkje moeten nemen...

LOTTE : Simon, ik wil dit ook niet. Ik wil geen vreemd kind van een vreemde man. Ik zou wel een kind willen van iemand die we kennen, iemand waarvan we weten dat hij goed en slim is.

SIMON : Mijn kind dus... (*Omhelzen elkaar*)

SCÈNEWISSEL